

лизската област (667 год.) дѣто се заселихъ и блъгаретѣ. Тѣзи блъгаре по малко по малко си изгубихъ езикътъ и зехъ италианскіятъ, нъ така щото този езикъ се размѣси съ блъгарскіятъ. Така и блъгаретѣ, дѣто отидохъ по 680-та година у Унгарія съ четвъртиятъ сынъ Кубратовъ, до дѣ се съединихъ съ Аспаруховитѣ блъгари на врѣмето на Крума, не се смѣсахъ на другитѣ блъгари, и до това съединѣванье Исторіята малко ни остава да знаемъ що са стрували. Видисе, че отъ прьво сж станжли подданици на Аваритѣ (Обритѣ), и сѣтиѣ като ослабихъ аваритѣ съ боюветѣ, дѣто ги правѣхъ съ Франкитѣ, тѣ се освободихъ, направихъ единъ дѣлъ отъ аваритѣ подданици и си имахъ крале, отъ които е и Крумъ, който станж краль и на аспаруховитѣ блъгари; отъ тогази тѣзи два дѣла блъгаре ставжтъ единъ. Колкото за двѣтѣ блъгарски царства Исторіята ни е оставила много, нъ писано отъ чужденци, и най много за работитѣ дѣто сж имали блъгаритѣ съ другитѣ народи. Макаръ и да има дири отъ които се види да има много писано за Блъгарската Исторія отъ сжщи блъгари, но твърдѣ малко се е намѣрило до сега. Така у едно писмо дѣто го проважда царь Иванъ (1197) на Папата за да го вѣнчѣе на блъгарскіятъ прѣстолъ и да направи блъгарскіятъ Архієпископъ Патріархъ, и у единъ ржконисъ отъ 1204 казува се това: нѣ намѣрихъмы да е писано така у нашитѣ книги (sicuf in libris nostris inoenimus esse scriptum) . . . азъ трѣсихъ у писаньята и у книгитѣ на нашитѣ прѣдѣди, и у законитѣ на царьетѣ, дѣто сж были прѣдъ насъ съ добра поменъ (inpusioi in antiquarum nostrorum scriptugas ef libros ef bonae memoriae imperatorum nostrorum praedeces sorum leges). Арабскитѣ историци казувжтъ, че Іакобъ-ибнъ-Номанъ който е живѣлъ по XII вѣкъ у градътъ Блъгаръ, стол-